

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. juli 2014 — Ålands Vindkraft AB mod Energimyndigheten
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Förvaltningsrätten i Linköping — Sverige)**

(Sag C-573/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — national støtteordning, der tildeler omsættelige grønne certifikater til anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder — forpligtelse for el-leverandører og visse aftagere af elektricitet til årligt at tilbagegive en vis mængde grønne certifikater til den kompetente myndighed — afslag på at tildele grønne certifikater til produktionsanlæg beliggende uden for den pågældende medlemsstat — direktiv 2009/28/EF — artikel 2, andet afsnit, litra k), og artikel 3, stk. 3 — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF)

(2014/C 292/04)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Förvaltningsrätten i Linköping

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ålands Vindkraft AB

Sagsøgt: Energimyndigheten

Konklusion

- 1) Artikel 2, andet afsnit, litra k), og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF skal fortolkes således, at de giver en medlemsstat mulighed for at indføre en støtteordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der kun tildeles omsættelige certifikater til producenter af grøn elektricitet, der er produceret på denne medlemsstats område, og hvorefter el-leverandører og visse aftagere af elektricitet er underlagt en forpligtelse til årligt at tilbagegive et vist antal certifikater til den kompetente myndighed svarende til en andel af deres samlede elsalg eller -forbrug.
- 2) Artikel 34 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der kun tildeles omsættelige certifikater til producenter af grøn elektricitet, der er produceret på denne medlemsstats område, og hvorefter el-leverandører og visse aftagere af elektricitet er underlagt en forpligtelse til årligt at tilbagegive et vist antal certifikater til den kompetente myndighed svarende til en andel af deres samlede elsalg eller -forbrug, idet overtrædelse heraf vil udløse betaling af en særlig afgift.
- 3) Det tilkommer den nationale retsinstans — under hensyntagen til alle relevante forhold, herunder bl.a. den EU-lovgivningsmæssige kontekst, hvori den i hovedsagen omhandlede lovgivning indgår — at undersøge, om den nævnte lovgivning opfylder de krav, der udspringer af retssikkerhedsprincippet for så vidt angår lovgivningens geografiske anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 9.2.2013.